sest ütski ei ole sellest paremp, kelle ja mano asjust sellal am minek, — ja nüüd paremp jätke sellest ja lõkkes kodo nink riistke lats, sis lätsi nemä kodo ja peivä rägätsi ärä, nink sis perän kiskmest ütles furm waeselt mehele, ja nüüd ma taha ka sinno waderi perest owida et sinas ka widsamas saasi. sest minu lään sellaki inimsje mano ja temä järest hoijes, aga aui ma mant ärä läänes sis paranes temä töbi ja ta saap terwes, ninks sina aui nuudet et furm kiäwes hoijes am jäänü sis minu sina lennä mano ja ütte kenda tohbi alwat, ja siis näet et ma tõesest jõlitsin isten sis saan ma temä mant ärä, ja ja wält julgo olla. et ta terwes saab. aga kui ma pühitsin estie sis selle mant minu ja ärä ja ütlen et selle ei awsita enamp rahi, see kaelab sinu ärä, ja sis lätsi furm ärä. — Da päält alli kuulsin et sääl ütts hoijs olli, ja see waene mees lätsi sinnä, ja ütlab et temä ütts taheb tohter am, ninks ta näsi ka aui furm jõlitsin iste ja see inemine sai sia terwes, ninks sis selle sest masti waesele mehele palso nii et ta selleka mitti päält anema saet wõis kaita, —

Ja sis alli jällelki sääl läbedal ütts tõbine kuulsin, selle mano ja tõda pallelõi ja perrä talsi, et sõi hennast pakma minnä es ole enamp waija, ja ta lätsi sinnä ninks nägi et furm jällelki jõlitsin iste, sis sai kenält kä mult et ta furm jällelki furma ule wõemast saap, ninks furm lätsi ärä ja tõbine sai terwes, ninks sis masti waesele mehele palso sääl nii et winält alli kado teuesta.

Minks jäi sääl sääle ütts rikkas mees haiges, ninks pedawäid sutsudi ka waene mees sinnä ja andi ja temäle palso hõõt enne weel kui tõbine es ole terwes saanu, aga mes waesel mehel nüüd tärä sest furm iste pühitsin ja kohk waest mest mant ärä, aga waene mees mõtles kawala nõu kuis furm paasi mant ärä wajata, ninks ta kohk selle järgi nii pedawäjgi ütte päärä päält panda

et silmäpilk wõisi see päigi tembe pöörda, ja nii sai ka tetus, ja ta kai sesi furm lätsi jälitsida sis pöörs ta silmäpilk sinnä jalutsi, ninks sui temä nii tükki aiga pöörel sis lats temä mant ärä ja tõbine sai terwes, ja nüüd anti waesele mehele nii palso rahaa et ennesi sõlcä sõnse wõtta, ön sui ta naksas minemä sis talbi tee päält furm waesta, ja ütlel naba wadrikem, mis ja mõtli ka nii ja pedäwäjgi minoka kahjuma nakksi sina tüjüt sülb. et ma sügyst teen sõjgile, selle sui ka sõisin mulle, pane nüüd oma raam maha ja minu rahulikult. sest kado ja enamp es ja wend sääl kaya oma raamida sääja saalsse, ja selle sinna järel alls jadaanu maha ja saalsu ärä. —

jutustamid mo eşä mulle,
es tõlk muoem põlwe aeg jo kaudu

5. Kogemata leitud wistiesä.

Ühenal waeal olli ütts mees kännä tõise kõigst kallist salwi ostma, ja sui ta oma aeoma olli täis pandnu ja rahaki ärä maksnu sis lätsi kogemata sida salwi paja maha, ja see mees waatas et kõige pagunu peräst olgu nu sõrdsõim sui nellis raha aun wõlkä mastu ja nüüd wotsin ilma kappiskultu maha, — sis ütles see müüjgä mees ärä hõõra mitte wanna halli nii kaugelt ärä sest kenä aun mõne aelne kuningrüigi tohkaan ja sui ta püja taha ales temäst waiga pitt reis, sih mõtle ma anna selle ja aeoma jällelki täis ilma hinnata, ja see waes pand. oma aeoma täis ja lätsi ärä. —

Ent mõne aija perast tulli selle salwi müüjäle ütts tundmata mees mano ja ütlel ja olet mulle ütts kõrd palso hõõt tennä ja mõtsawäiva wõhäntäänü. see esst taole sinne no paale küllä ja nuu taha sinnä hõõta jäätä, ninks see mees lätsi ka temäsele ütlen doani ütte punrde paaho paija ja jääl ütte ilopa tare näija ninks sinnä

jäigu lätsi.